

9. Українська душа. — К.: Фенікс, 1992. — 128 с.
 10. Юрченко П.Г. Дерев'яна архітектура України. — К.: Будівельник, 1970. — 193 с.
 11. Яралов Ю.С. Национальное и интернациональное в советской архитектуре. — М.: Стройиздат, 1985. — С. 24.

УДК727.944

Л. М. Абдух

“МІСЬКІ ПЕЙЗАЖІ” ЛОНДОНА МІЖ АРХІТЕКТУРОЮ ТА ПРОМИСЛОВИМ ДИЗАЙНОМ

За останні декілька років “міській пейзаж” в великих столичних містах піддавався постійним та швидким змінам. Необхідність швидкого підйому економіки, потреби в гнучких структурах, які б відповідали швидким соціально-культурним змінам, — все це відбувалось в міських центрах та вимагало чіткого аналізу в процентному співвідношенні ціни та часу, майстрів та матеріалів, та в цілому нових технологій, які б були спроможні здивувати населення.

Лондон має історичне призначення вбирати “високу напругу” в міську промисловість, фактично підкреслюючи та даючи форму того, що архітектор Kooolhaas описував як “жахлива красаота 20-го століття”. За останні десять років місто було переплановано, засновано на великих інвестиціях поруч з архітектурою великих комплексів, робилося це можливим за рахунок методів та матеріалів промислового дизайну.

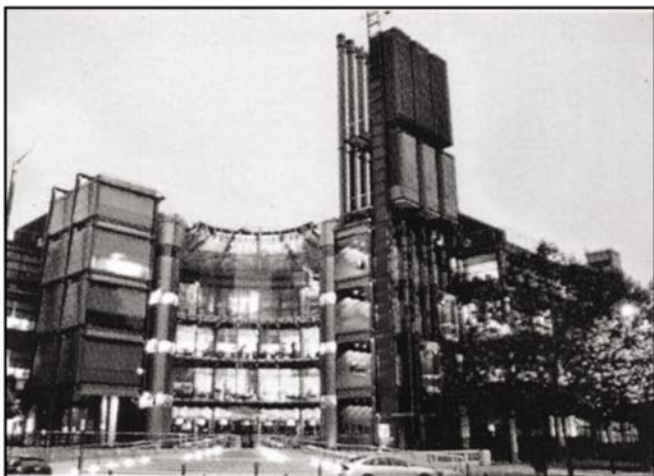

Рис. 1. Апаратно-студійний комплекс “Канал 4”, загальний вид

В сьогоdnішньому Лондоні споруди, які відображають сильну органічну архітектуру, на прикладі Арки від Ralph Erskine, та за цим прикладом інші споруди, які характеризуються помітними формальними нейтральностями, як кришталі або

дорогоцінне каміння, немов би виростають з можливостей матеріалу, викликаною технологічною ефективністю, тим, що Reuner Vanham стверджує, нічим іншим, як правильною організацією мікроклімату.

Лондон — це місто “безкінечних приваблень”. Від Гринвіча до Вестмінстера, впродовж Темзи, старі та нові архітектурні пам’ятки Лондона слідує одна за одною та разом виявляють велике втручання міської реконструкції, серед яких виділяються нові Доки, фактичний парад безкінечних явищ, інколи надзвичайно зайвих. Пост — Фордовський фінансовий механізм перевертає місто верх дном, даючи туристам безкінечні знаки приваблення, які і стали причиною зростання туризму та зробили Лондон сценою нескінченних розваг. Міські жителі можуть прогулюватись в Національній галереї та галереї Tate і по-справжньому відчувати право постійного здивування, або в Королівській Академії Мистецтва, де запроектовані зіркою міжнародної архітектури Фостером велике металічне крило та скляна вівіска.

“Міські пейзажі” Лондона стали привілейними місцями для виставок та презентацій, пов’язаних з технологічним розвитком, який трансформує місто в візуальну велетенську систему, пояснюючи це через пізнавальні пересічні явища, такі, як дизайн, шоу, мода та кіновистави. Якщо це правда, що місто бере характерні риси свята технологій та форм, то правда і те, що лондонська архітектура є світовим ефектом нових цінностей.

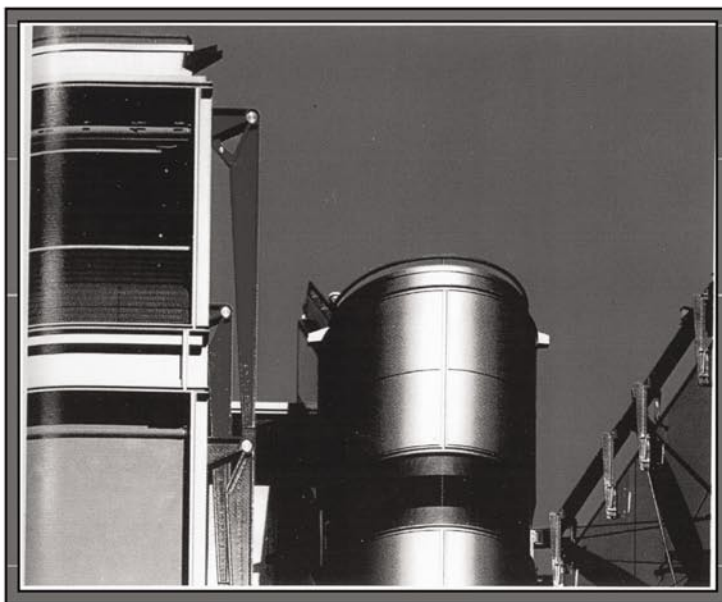

Рис. 2. Апаратно-студійний комплекс “Канал 4”, фрагмент фасаду

Архітектура Лондона інформує нас про те, що відбувається, про ті постійні змінні особливості, через руйнування та реконструкцію, будуючи архітектуру поступово з різними життєвими періодами. Це виникає дякуючи надзвичайним сучасним технологіям, які є результатом експериментів проєктувальників, творчі

здібності яких відомі в виявлених кращих традиціях Великобританії, від Пугіна до Пакстона, до більш відомих представників стилю high-tech, та це більше не рахується, як “утеча” а скоріш за все, як “стратегія”, яка ідеально відповідає сучасному суспільству. Наслідком цього є ті приклади, які можна розглядати з неюлюбої стилістичної оцінки, як “наукові приклади сьогоднішнього дня”.

В ситуації, подібній Лондону, індустріалізація часто розглядалась, як єдиний можливий шлях. Фактично, промислові методи дозволяли контролювати час, затрати та якість, а також піддавали контролю мислення, компоненти виробництва, збірності до останнього цілковитого сприйняття всього комплексу. В деякій степені лондонська будівельна промисловість служила фактичною моделлю для системи функціонування та управління проектами, пов’язаними з промисловою логікою; це Лондон, де зародився стиль high-tech. Архітектори з Лондону вперше навчилися управляти взаємовідносинами з промисловістю, єдності з творцями, виробниками та устаткувальниками фасадних систем та конструкцій в цілому.

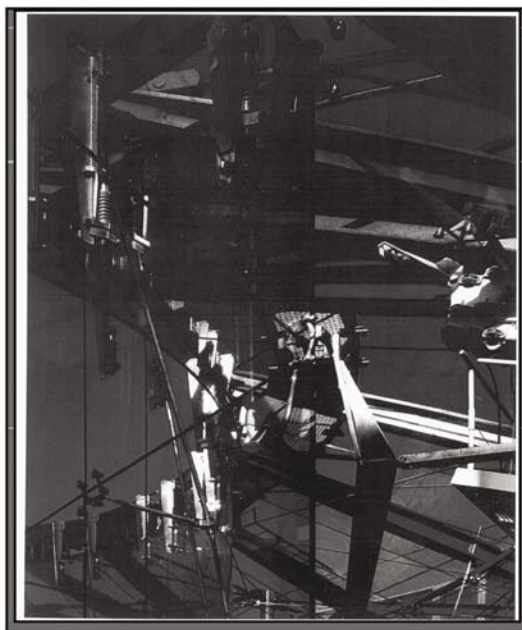

Рис. 3. Апаратно-студійний комплекс “Канал 4”, деталь кріплення підвісного скляного огороження до металевих конструкцій

Це не випадковість, що “ноу-хау” окремого проекту належить декільком студіям або компаніям, серед яких вищезгадані Foster, Rogers, Grimshaw або Ove Arup, всі вони працюють в Лондоні. Промислове виробництво історично зіграло найголовнішу роль в лондонській архітектурі, і той факт, що вибір показаних конструкцій, зібраних з труб “відкритої установки”, винайдений ще в 60-х роках Archigram, який стверджував про необхідність звертати увагу на традиційні проблеми архітектурної композиції більше, аніж підкреслювати зв’язок і

відношення простору, функції та дії, звертати увагу на деталі та збірність конструкцій. Більша частина нової архітектури, виконаної за останні десятиліття, здійснювалась у взаємовідносинах з промисловістю. Подібно спорудам швейцарського Re або Moorehouse, які показують високу якість розробленої технології за виявленою точною чіткістю образу. Деякі форми здаються пристосованими до вітру, нагадуючи літак або парус, і по цій причині є частиною загальної культури; кожний вважає, що він знає їх секрет, але тільки експерти можуть розпізнати ту гармонію, яка виражається в високій степені цінностей їх використання.

Таким чином, отримана англічанами інтерпретація заключається в тому, що архітектор — це один з тих, хто знає на особистому досвіді процес будівництва та здатний забезпечити всі необхідні докази технологічного процесу, поєднуючи при цьому кращі форми. В апаратно-студійному комплексі Лондона, архітектором Rogers були запроєктовані окремі частини споруди в спробі здійснити розвиток по відношенню до форми і функції, дотримуючись прямої методики з врахуванням промислового дизайну (рис.1, 2). Конструкції були тоді результатом пошуків виконаного для розуміння кожного окремого елемента (рис. 3). Це відбувається через “розвиток” проекту, який передбачає та виявляє концепцію загальної роботи, основи для реалізації гнучких систем, конструкцій нестандартної промислової продукції.

Архітектура, подібна до Loid’s, Channel 4, ні в якому випадку не може бути засобом роботи промислового дизайну, як по розмірам, так і по типології використання, але вони підкреслюють деякі важливі аспекти панорамного дизайну: входження в фазу взаємодії та степені їх зв’язків. Для всіх цих споруд паралель різних операційних методів є очевидною: літаки, автомобілі, механізми — все це задумано, дотримуючись процесу проектування, що включає пошук інформації, використання та конкретизацію естетичних намірів, все це має тенденцію послідовності за оптимізацією, легкістю, зниженням маси, внаслідок зменшення вартості та часу виробництва.

ЛІТЕРАТУРА

1. “Area-72” London, Federico Motta Editore, February, 2004.
2. “Area-69” Workplaces, Federico Motta Editore; August, 2003.